

D A Emi G
1. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
D A Emi G
černý vůz vlečou a slzy tečou

a já volám:

D A Emi
2. „Tak neplač, můj kamaráde,
G
náhoda je blbec, když krade,
D A Emi
je tuhý jak veka a řeka ho splaví,
G
máme ho rádi,
C G A
no tak co, tak co, tak co?“

3. Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou, hou,
vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou.

4. Až najdeš místo, kde je ten pramen
a kámen co praská,
budeš mít jisto: patří sem popel
a každá láska,
no tak co, tak co, tak co?

5. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
černý vůz vlečou a slzy tečou
a já šeptám:

6. „Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody,
G
vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy.“

D A G
7. Vysyp ten popel, kamaráde, / Heja hej ...
D A G
do bílé vody, vody, / Heja hej
D A Emi
vyhasnul kotel a náhoda je / Heja hej ...
G
štěstí od podkovy. / Heja hej ...